

den højtærede Finansminister, hvilke Midler han mener Folketinget har til at tvinge Landstinget til at undlade at udstemme en Bevilling paa Finanslovsforslaget, som det modsætter sig.

Kirkeministeren (Povlsen): Man kan ikke afskedige Folk, man aldrig har ansat. De kongelige Bygningsinspektører har aldrig været ansatte til dette Brug. Indenrigsministeriet har godhedsfuldt udlaant dem; de protesterer selv imod det og ønsker sig fuldstændig fritagne derfor.

Hey: Det 8de kongevalgte Medlem (Trier) vilde gøre gældende, at denne Sag med Hensyn til Oscar Matthiesens Billede var gaaet den sædvanlige Gang. Jeg er aldeles ikke enig med det ærede Medlem, det er tværtimod en usædvanlig Gang, den er gaaet, og saa maa man endda se helt bort fra alt, hvad der er foregaaet, inden den kom frem her; saa vi kunde faa Lejlighed til at tale om den. Hvis denne Sag skulde være gaaet sin sædvanlige Gang, maatte Bevillingen nede i Folketinget være sat under den Post paa Gruppe B., overordentlige Udgifter, der hedder Udsmykning af Rigsdagens Lokaler eller Montering af dem. Dersom Beløbet skulde afholdes af denne Konto, kunde man gaa den sædvanlige Vej. Saa fik Landstingets Formand og rimeligvis ogsaa Gruppeformændene Lejlighed til at tale med, men ved ikke at sætte den ind der nu ved tredie Behandling, men plumpe den ind et andet Sted, saa at Sagen er afgjort uden Forhandling med Landstingsformanden eller Gruppeformændene gaar man en ganske usædvanlig Vej og afskærer Landstinget fra Lejlighed til at tale med.

Med min ærede Kollega for 6te Kreds (J. Pedersen) er jeg naturligvis ikke ganske enig; jeg holder bestemt paa, og jeg tror, at andre Medlemmer af Finansudvalget ser paa Sagen som jeg, at netop da vi bevilligede de 5,000 Kr. til Oscar Matthiesen sidste Aar, var dette Beløb ment som en Erstatning for det Arbejde, han havde gjort — man ved som sagt ikke ifølge hvis Bestilling, men Arbejdet var gjort —, og man mente, at Ret og Billighed talte for, at han fik dette Beløb, og saa kunde han gaa videre med Arbejdet. Men Forudsætningen var, og det var ogsaa Indenrigsministerens Forudsætning, at forinden videre foretoges, forinden endelig Beslutning toges, maatte der en Bedømmelse til. Nu er det jo — indrømmer jeg — meget vanskeligt at sige, hvem der har Kompe-

tence til at foretage en saadan Bedømmelse. Hvem vil man bøje sig for? Men det synes dog, som om Indenrigsministeren har været særdeles heldig, naar han for andre Omraaders Vedkommende, Christiansborg vedrørende, har valgt Professor Tegner til Konsulent. Det er en Mand, som alle synes at samle sig om, en Erklæring fra ham vilde betyde ikke saa lidt. Hvem har set dette Billede? Der er nogle Rigsdagsmænd, som har været indbudte til at se det, men der er mange, deriblandt f. Eks. den højtærede Finansminister, der ikke har set det. Og hvem har set det udenfor Rigsdagen? Saa vidt jeg ved ingen. Det er et Billede, der ikke har kunnet omtales ude, fordi det ligesom saa meget andet, der er foregaaet i den Sag, er holdt i Dølgemaal. Det havde været rigtigt, om den Befolkning, hvis Rigsdag lader sig male, havde faaet Lejlighed til at se, hvad det drejede sig om, ikke fordi, det siger jeg udtrykkeligt, jeg hører til dem, der i Almindelighed bøjer mig for Publikums Dom, men der havde dog maaske her været Anledning til at høre andres Udtalelser, og det er ikke sket. Den ærede Ordfører (J. Pedersen) sagde, og det glædede mig, at her stod man frit, og det vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det synes jeg ogsaa er rigtigt. Vi staar frit, og de, der er Venner af Oscar Matthiesens Kunst, behøver ikke at frygte for, at Billedet ikke kommer paa sin Plads. Sagen kan gribes an paa den Maade, at man gaar den sædvanlige Vej; men den har man ikke fulgt her. Den ærede Ordfører sagde: Vi staar frit, og den højtærede Finansminister udtalte sig som saa: Herregud, lad være at skabe Konflikt her. Men det gør vi ikke, hverken for denne Sags Vedkommende eller ved at gaa ind paa det andet Ændringsforslag. Vi bringer kun dette Lovforslag tilbage til Folketinget. Men saa sagde den højtærede Finansminister, at naar Folketinget har vedtaget det, saa har vi ikke andet end at bøje os. Jeg beder ærede Medlemmer vælge mellem disse to Standpunkter, om de foretrækker at staa frit eller at bøje sig og tage Finanslovsforslaget, fordi Folketinget en Gang har vedtaget det.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører (J. Pedersen) rettede det Spørgsmaal til mig, hvilke Midler Folketinget havde til at tvinge Landstinget til en Bevilling, som Landstinget vil modsætte sig. Derom skal jeg sige, at det Spørgs-